

32001L0037

L 194/26

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

18.7.2001

**DIRECTIVA 2001/37/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 5 iunie 2001**

**privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de
fabricare, prezentare și vânzare a produselor din tutun**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 95 și 133,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽⁴⁾, având în vedere proiectul comun aprobat de Comitetul de conciliere la 5 aprilie 2001,

întrucât:

- (1) Directiva 89/622/CEE a Consiliului din 13 noiembrie 1989 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la etichetarea produselor din tutun, precum și la interzicerea comercializării anumitor tipuri de tutun pentru uz oral ⁽⁵⁾ a fost considerabil modificată prin Directiva 92/41/CEE ⁽⁶⁾ a Consiliului. Deoarece urmează să se aducă în continuare modificări la respectiva directivă, precum și la Directiva 90/239/CEE a Consiliului din 17 mai 1990 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative din statele membre cu privire la conținutul maxim de gudron din țigarete ⁽⁷⁾, aceste directive trebuie reformulate, în interesul clarității.
- (2) Există încă neconcordanțe substanțiale între actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre referitoare la fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun, care împiedică funcționarea pieței interne.
- (3) Este necesar ca aceste obstacole să fie eliminate și, în acest sens, normele privind fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun să fie apropiate, lăsând statelor membre posibilitatea de a introduce, în anumite condiții,

cerințele pe care le consideră necesare pentru a garanta protecția sănătății persoanelor.

- (4) În conformitate cu dispozițiile articolului 95 alineatul (3) din tratat, este necesar să se ia ca bază un nivel de protecție ridicat în materie de sănătate, securitate, protecție a mediului și protecție a consumatorilor, ținându-se cont mai ales de noile evoluții bazate pe date științifice. Având în vedere efectele extrem de nocive ale tutunului, protecția sănătății trebuie să beneficieze de o atenție prioritară în acest context.
- (5) Directiva 90/239/CEE a fixat limitele maxime privind conținutul de gudron al țigaretelor comercializate în statele membre cu începere de la 31 decembrie 1992, a extins obligația aplicării avertismentelor suplimentare și pe alte produse din tutun.
- (6) Directiva 89/622/CEE a stabilit un avertisment general care trebuie să figureze pe ambalajul unitar al oricărui produs din tutun, precum și avertismente suplimentare rezervate exclusiv țigaretelor și, începând cu 1992, a extins obligația aplicării avertismentelor suplimentare și pe alte produse din tutun.
- (7) Mai multe state membre au făcut cunoscut faptul că, dacă nu se adoptă măsuri de stabilire a conținutului maxim de monoxid de carbon pentru țigarete la nivel comunitar, acestea vor lua măsuri în acest sens la nivel național. Diferențele existente între normele privind monoxidul de carbon sunt de natură să constituie obstacole în desfășurarea comerțului și să împiedice buna funcționare a pieței interne. În plus, s-a dovedit că țigaretile produc cantități de monoxid de carbon care sunt periculoase pentru sănătatea umană și pot contribui la apariția unor afecțiuni cardiovasculare și a altor maladii.
- (8) Cu ocazia revizuirii cadrului normativ, trebuie evaluate afirmațiile, bazate pe probe, privind produsele din tutun proiectate și/sau comercializate pentru „a reduce riscurile” sau pentru care fabricanții revendică o reducere a nocivității.
- (9) Există neconcordanțe între actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre în ceea ce privește limitarea conținutului maxim de nicotină din țigarete. Astfel de neconcordanțe sunt de natură să constituie obstacole în desfășurarea comerțului și să împiedice buna funcționare a pieței interne. Statele membre și autoritățile științifice au ridicat probleme specifice în materie de sănătate publică într-un domeniu care a făcut deja obiectul unor măsuri prealabile de armonizare, pe care Comisia le-a examinat.

⁽¹⁾ JO C 150 E, 30.5.2000, p. 43 și JO C 337 E, 28.11.2000, p. 177.

⁽²⁾ JO C 140, 18.5.2000, p. 24.

⁽³⁾ JO C 226, 8.8.2000, p. 5.

⁽⁴⁾ Avizul Parlamentului European din 14 iunie 2000 (JO C 67, 1.3.2001, p. 150), Poziția comună a Consiliului din 31 iulie 2000 (JO C 300, 20.10.2000, p. 49) și Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2000 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial), Decizia Parlamentului European din 15 mai 2001 și Decizia Consiliului din 14 mai 2001.

⁽⁵⁾ JO L 359, 8.12.1989, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 158, 11.6.1992, p. 30.

⁽⁷⁾ JO L 137, 30.5.1990, p. 36.

- (10) Aceste obstacole ar trebui, în consecință, să fie eliminate și, în acest scop, punerea în liberă circulație, comercializarea și fabricarea țigaretelor ar trebui să facă obiectul unor norme comune, nu numai în ceea ce privește gudronul, ci și în ceea ce privește conținutul maxim de nicotină și monoxid de carbon.
- (11) Prezenta directivă va produce totodată efecte asupra produselor din tutun exportate de Comunitatea Europeană. Regimul exporturilor face parte din politica comercială comună. În temeiul articolului 152 alineatul (1) din tratat și în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, cerințele în materie de sănătate trebuie să facă parte integrantă din alte politici comunitare. Ar trebui adoptate norme pentru a garanta că nu se aduce atingere dispozițiilor privind piața internă.
- (12) Dispozițiile din prezenta directivă nu aduc atingere legislației comunitare care reglementează utilizarea și etichetarea organismelor modificate genetic.
- (13) Standardele internaționale aplicabile produselor din tutun reprezintă una din temele de negociere care vizează elaborarea unei convenții-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății asupra luptei anti-tutun.
- (14) Pentru a măsura conținutul de gudron, nicotină și monoxid de carbon al țigaretelor, trebuie să se facă referire la standardele ISO 4387, ISO 10315 și ISO 8454, care sunt singurele recunoscute la nivel internațional, înțelegându-se că cercetarea și progresul tehnic ulterior care urmează să fie promovate trebuie să permită dezvoltarea și utilizarea de metode de măsurare mai precise și mai fiabile privind conținutul țigaretelor și dezvoltarea unor metode de măsurare pentru celelalte produse din tutun.
- (15) Nu există standarde sau teste recunoscute internațional pentru cuantificarea și evaluarea conținutului în compuși, alții decât gudronul, nicotina și monoxidul de carbon din fumul de țigară. Este așadar necesar să se instituie o procedură pentru stabilirea unor astfel de standarde, cu consultarea Organizației Internaționale de Standardizare.
- (16) Prin Directiva 90/239/CEE s-a acordat Greciei, ținând cont de dificultățile ei socio-economice speciale, o derogare de la termenul pentru punerea în practică a dispoziției privind conținutul maxim de gudron. Această derogare trebuie să fie menținută pentru perioada prevăzută.
- (17) Aplicarea unor plafoane în ceea ce privește gudronul, nicotina și monoxidul de carbon pentru țigaretile exportate trebuie să facă obiectul unor dispoziții tranzitorii, pentru a lăsa mai mult timp pentru modificarea specificațiilor produselor și pentru a permite stabilirea unor standarde recunoscute internațional.
- (18) Este necesar să se prevadă perioade tranzitorii și pentru alte dispoziții din prezenta directivă, cu scopul de a permite să se aducă modificările necesare producției și să se lichideze stocurile, mai ales pentru alte produse decât țigaretile. Ar trebui să fie autorizată utilizarea etichetelor nedetașabile, cu scopul de a facilita punerea în practică a cerințelor în materie de etichetare prevăzute prin prezenta directivă.
- (19) Prezentarea avertismentelor și indicarea conținutului continuă să fie diferite în diversele state membre. În consecință, consumatorii pot fi mai bine informați cu privire la riscurile legate de produsele din tutun într-un stat membru decât în altul. Aceste neconcordanțe sunt inacceptabile și sunt de natură să constituie bariere în schimburile comerciale și să împiedice funcționarea pieței interne a produselor din tutun și trebuie, în consecință, să fie eliminate. Este necesar, în acest scop, să se întărească și să se clarifice legislația existentă, asigurându-se un nivel înalt de protecție a sănătății.
- (20) Este necesar să se prevadă un marcaj al loturilor de produse din tutun, astfel încât produsele respective să poată fi urmărite în scopul de a supraveghea respectarea prezentei directive.
- (21) Costurile social-economice directe sau indirecte ale fumatului activ sau pasiv trebuie să facă obiectul unei evaluări periodice și să fie făcute publice în cadrul unor programe comunitare adecvate.
- (22) Situația variază în diferitele state membre în ceea ce privește ingredientele și aditivii utilizați la fabricarea produselor din tutun. Unele state membre nu dispun în prezent de legislație sau de acorduri voluntare privind aceste substanțe. Mai multe state membre, în care există o astfel de legislație sau astfel de acorduri voluntare nu primesc de la fabricanții de tutun nici o informație despre cantitățile de asemenea ingrediente și aditivi prezente în fiecare produs în parte, pe nume de mărci. Este necesar să se introducă o apropiere a măsurilor aplicabile în acest domeniu, ceea ce ar duce la o mai mare transparență.
- (23) Lipsa de informații, asociată cu absența datelor toxicologice, împiedică autoritățile competente din statele membre să evalueze într-o manieră semnificativă toxicitatea și pericolele pe care produsele din tutun le reprezintă pentru sănătatea consumatorilor. Acest fapt este incompatibil cu obligația Comunității de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății omului.
- (24) Statele membre ar trebui să fie în măsură să adopte, pentru produsele din tutun, norme mai stricte, pe care le consideră necesare pentru protecția sănătății publice, în măsura în care nu se aduce atingere normelor din prezenta directivă și sub rezerva dispozițiilor din tratat.
- (25) Până la stabilirea listei comune a ingredientelor menționate la articolul 12, statele membre pot fi în măsură să interzică utilizarea ingredientelor care au ca efect agravarea proprietăților produselor din tutun de a crea dependență, deoarece utilizarea acestor ingrediente poate diminua efectele limitării nivelurilor de nicotină stabilite prin prezenta directivă.

- (26) S-a dovedit că produsele din tutun conțin și emit numeroase substanțe nocive, precum și agenți cancerigeni cunoscuți ca fiind periculoși pentru sănătatea umană prin aprindere. S-a dovedit, de asemenea, în ultimii ani că fumatul pasiv este periculos mai ales pentru copiii nenăscuți și pentru sugari și că poate provoca sau agrava problemele respiratorii la persoanele care inhalează fumul. Mai mult, 80 % din noii fumători din Comunitate au mai puțin de 18 ani. Trebuie să se asigure o cât mai mare transparență a informațiilor despre produse, veghind în același timp ca drepturile de proprietate comercială și intelectuală ale fabricanților de produse din tutun să fie luate în considerare în mod corespunzător.
- (27) Folosirea, pe ambalajele produselor din tutun, a anumitor texte, cum ar fi „cu conținut redus de gudron”, „light”, „ultra-light”, „mild”, denumiri, imagini sau semne figurative sau alte marcaje riscă să inducă în eroare consumatorul, făcându-l să creadă că aceste produse sunt mai puțin nocive și pot să provoace modificări în consum. Cantitățile de substanțe inhalate depind nu numai de anumite substanțe prezente în produs înainte de consum, ci și de comportamentul fumătorului și de obișnuință. Acest aspect nu se reflectă în utilizarea acestor termeni, ceea ce poate goli de substanță cerințele din prezenta directivă în materie de etichetare. Pentru a asigura buna funcționare a pieței interne și ținând cont de evoluția normelor internaționale propuse, este necesar să se prevadă interzicerea utilizării acestor termeni la nivel comunitar, acordându-se o perioadă de timp suficientă pentru punerea în aplicare a acestei norme.
- (28) Directiva 89/622/CEE a interzis vânzarea în statele membre a anumitor tipuri de tutun de uz oral. Articolul 151 din Actul de aderare a Austriei, a Finlandei și a Suediei acordă Suediei o derogare de la dispozițiile respectivei directive în această privință.
- (29) Progresul tehnic și științific în domeniul produselor din tutun necesită o reevaluare continuă a dispozițiilor și a aplicării prezentei directive în statele membre. În acest scop, trebuie să se prevadă o procedură pentru întocmirea de către Comisie de rapoarte regulate, bazate pe date științifice și tehnice. Anumite elemente ar trebui să fie examinate cu o atenție deosebită în acest context.
- (30) În ceea ce privește stabilirea nivelurilor maxime, este necesar să se examineze, pe de o parte, oportunitatea unei reduceri ulterioare a nivelurilor fixate și mai ales cum și dacă acestea sunt legate între ele și, pe de altă parte, dacă ar trebui întocmite norme cu privire la acest subiect pentru alte produse decât țigăretele, în special pentru tutunul de rulat.
- (31) În ceea ce privește alte produse din tutun decât țigăretele, este necesar să se elaboreze la nivel comunitar norme și metode de măsurare cu privire la care Comisia trebuie invitată să prezinte propuneri corespunzătoare.
- (32) În ceea ce privește celelalte ingrediente, inclusiv aditivii, trebuie avută în vedere stabilirea unei liste comune, în perspectiva unei armonizări ulterioare.
- (33) Mărimea pieței interne a produselor din tutun și tendința crescândă a fabricanților de produse din tutun de a-și concentra producția destinată întregii Comunități într-un număr restrâns de unități de producție situate în statele membre fac necesar ca măsurile legislative în vederea realizării unei bune funcționări a pieței interne a produselor din tutun să fie luate mai curând la nivel comunitar decât la nivel național.
- (34) Funcționarea organizării comune a piețelor în sectorul tutunului brut trebuie să facă obiectul unui Raport al Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu în 2002 ⁽¹⁾. Comisia a indicat că acest raport va examina și problema integrării considerațiilor privind sănătatea publică, inclusiv normele stabilite în prezenta directivă, în celelalte politici comunitare, după cum se prevede la articolul 152 din tratat.
- (35) Pentru punerea în aplicare a prezentei directive, trebuie să se prevadă stabilirea unor termene care, pe de o parte, să ofere posibilitatea de a duce la bun sfârșit cu maximum de eficacitate, procesul de conversie deja angajat prin Directiva 90/239/CEE și, pe de altă parte, să permită adaptarea progresivă a consumatorilor și a fabricanților la produse având un conținut mai redus de gudron, nicotină și monoxid de carbon.
- (36) Măsurile necesare pentru punerea în practică a prezentei directive trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (37) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere termenelor pentru transpunerea și aplicarea de către statele membre a directivelor enumerate în anexa II,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă are ca obiect apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind conținutul maxim de gudron, nicotină și monoxid de carbon din țigăre și avertismentele referitoare la sănătate și alte informații care trebuie să figureze pe ambalajul unitar al produselor din tutun, precum și anumite măsuri privind ingredientele și denumirile produselor din tutun, luând ca bază un nivel ridicat de protecție a sănătății.

⁽¹⁾ Articolul 26 din Regulamentul (CEE) nr. 2075/92 al Consiliului din 30 iunie 1992 privind organizarea comună a pieței în sectorul tutunului brut (JO L 215, 30.7.1992, p. 70), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) 1636/98 din 20 iulie 1998 (JO L 210, 28.7.1998, p. 23).

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „produse din tutun” înseamnă produse destinate a fi fumate, prizate, supte sau mestecate, atunci când sunt, chiar și parțial, constituite din tutun, fie că este modificat genetic, fie că nu;
2. „gudron” înseamnă condensatul anhidru brut de fum, care nu conține nicotină;
3. „nicotină” înseamnă alcaloizi nicotinici;
4. „tutun pentru uz oral” înseamnă toate produsele destinate uzului oral, cu excepția celor destinate a fi fumate sau mestecate, constituite total sau parțial din tutun, sub formă de pudră, de particule sau în orice combinație a acestor forme, mai ales cele care sunt ambalate în doze la plic sau în plicuri poroase, sau sub o formă care evocă un produs alimentar;
5. „ingredient” înseamnă orice substanță sau componentă, cu excepția frunzei de tutun și a altor părți ale plantei de tutun, naturale sau neprelucrate, utilizate la fabricarea sau prepararea unui produs din tutun și care se regăsesc în produsul finit, chiar și sub formă modificată, inclusiv hârtia, filtrul, cerneala și adezivii.

Articolul 3

Țigaretete: conținutul maxim de gudron, nicotină și monoxid de carbon

(1) De la 1 ianuarie 2004, țigaretetele puse în liberă circulație, comercializate sau fabricate în statele membre nu pot conține mai mult de:

- 10 mg de gudron pe țigaretă;
- 1 mg de nicotină pe țigaretă;
- 10 mg de monoxid de carbon pe țigaretă.

(2) Prin derogare de la data fixată la alineatul (1), în ceea ce privește țigaretetele fabricate în și exportate din Comunitatea Europeană, statele membre pot aplica limitele maxime stabilite în prezentul articol de la 1 ianuarie 2005, dar trebuie, în orice caz, să le aplice până la 1 ianuarie 2007.

(3) Pentru Grecia, ca o derogare temporară, data de la care se aplică limita maximă de gudron pentru țigaretetele fabricate și comercializate pe teritoriul său, menționată la alineatul (1), este de 1 ianuarie 2007.

Articolul 4

Metode de măsurare

(1) Conținutul de gudron, nicotină și monoxid de carbon al țigaretetelor se măsoară pe baza standardelor ISO 4387 pentru gudron, ISO 10315 pentru nicotină și ISO 8454 pentru monoxid de carbon.

Exactitatea mențiunilor privind conținutul de gudron și nicotină de pe pachetele de țigaretete se verifică în conformitate cu standardul ISO 8243.

(2) Testele menționate la alineatul (2) sunt realizate sau verificate de către laboratoarele de încercări, agreate și supravegheate de autoritățile competente ale statelor membre.

Statele membre comunică Comisiei, până la 30 septembrie 2002 și cu ocazia fiecărei modificări, o listă a laboratoarelor autorizate, precizând criteriile utilizate pentru autorizare și mijloacele de supraveghere aplicate.

(3) De asemenea, statele membre pot solicita fabricanților sau importatorilor de tutun să efectueze orice alt test impus de autoritățile naționale competente în vederea evaluării conținutului de alte substanțe produse de produsele lor din tutun, în funcție de marcă și de tip, în vederea evaluării efectelor pe care le au aceste substanțe asupra sănătății, ținând cont, între altele, de pericolul de a crea dependență pe care îl prezintă. Statele membre pot solicita și ca aceste teste să fie realizate sau verificate în laboratoarele de încercări autorizate așa cum prevede alineatul (2).

(4) Rezultatele testelor efectuate în conformitate cu alineatul (3) se prezintă anual autorităților naționale competente. Statele membre pot să prevadă prezentarea mai puțin frecventă a rezultatelor testelor atunci când specificațiile produsului nu s-au modificat. Schimbările care intervin în specificațiile produsului se comunică statelor membre.

Statele membre asigură difuzarea, prin toate mijloacele corespunzătoare, a informațiilor transmise conform prezentului articol în vederea informării consumatorilor, ținând cont, după caz, de informațiile care constituie secret comercial.

(5) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre, anual, toate datele și informațiile prezentate în temeiul prezentului articol, care țin cont de ele când își întocmește raportul menționat la articolul 11.

Articolul 5

Etichetare

(1) Conținutul de gudron, nicotină și monoxid de carbon al țigaretetelor, măsurat în conformitate cu articolul 4, se imprimă pe una din fețele laterale ale pachetului de țigaretete în limba sau limbile oficiale ale statelor membre în care produsul este comercializat, astfel încât să acopere cel puțin 10 % din suprafața corespunzătoare.

Acest procent se ridică la 12 % pentru statele membre care au două limbi oficiale și la 15 % pentru statele membre care au trei limbi oficiale.

(2) Fiecare pachet unitar de produse din tutun, cu excepția tutunului pentru uz oral și a altor produse din tutun care nu se aprind, trebuie să poarte avertismentele următoare:

(a) un avertisment general:

1. „Fumatul ucide/fumatul poate ucide” sau
2. „Fumatul dăunează grav sănătății tale și a celor din jurul tău”.

Avertismentele generale citate mai sus se alternează astfel încât să se garanteze apariția lor regulată. Avertismentul se imprimă pe suprafața cea mai vizibilă a pachetului unitar, precum și pe orice ambalaj exterior cu excepția ambalajului transparent suprapus, utilizat pentru vânzarea cu amănuntul a produsului și

(b) un avertisment suplimentar preluat din lista care figurează în anexa I.

Aceste avertismente suplimentare se alternează într-un mod care să garanteze apariția lor cu regularitate.

Acest avertisment se imprimă pe cealaltă suprafață foarte vizibilă a pachetului unitar și pe toate ambalajele exterioare, cu excepția supraambalajelor transparente, utilizate pentru vânzarea cu amănuntul a produsului.

Statele membre pot determina poziționarea avertismentelor care trebuie inscripționate pe suprafața ambalajului în funcție de cerințele lingvistice.

(3) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 alineatul (2), Comisia adoptă, în cel mai scurt timp posibil și în orice caz până la 31 decembrie 2002, reglementările privind utilizarea fotografiilor color sau a altor ilustrații care arată sau explică consecințele fumatului asupra sănătății, cu scopul de a asigura respectarea dispozițiilor referitoare la piața internă.

Atunci când statele membre solicită avertismente suplimentare sub formă de fotografii color sau alte imagini, acestea trebuie să fie în conformitate cu normele menționate.

(4) Produsele din tutun pentru uz oral, în cazul în care comercializarea lor este autorizată în temeiul dispozițiilor articolului 8, și produsele din tutun care nu se aprind poartă avertismentul următor:

„Acest produs din tutun poate să dăuneze grav sănătății tale și poate crea dependență”.

Acest avertisment se imprimă pe suprafața cea mai vizibilă a pachetului unitar ca și pe orice ambalaj exterior, cu excepția supraambalajului transparent, utilizat pentru vânzarea cu amănuntul a produsului.

Statele membre pot determina poziționarea avertismentului pe suprafața respectivă, în funcție de cerințele lingvistice.

(5) Avertismentul general impus în temeiul alineatului (2) litera (a), precum și avertismentul pentru produsele din tutun care nu se aprind și care se utilizează oral menționat la alineatul (4) acoperă cel puțin 30 % din întinderea exterioară a suprafeței corespunzătoare a pachetului unitar de tutun pe care este imprimat. Acest procent se ridică la 32 % pentru statele membre cu două limbi oficiale și la 35 % pentru statele membre cu trei limbi oficiale. Avertismentul suplimentar impus în temeiul alineatului (2) litera (b) acoperă cel puțin 40 % din întinderea

exterioară a suprafeței corespunzătoare a pachetului unitar pe care este imprimat. Acest procentaj este de 45 % pentru statele membre cu două limbi oficiale și de 50 % pentru statele membre cu trei limbi oficiale.

Cu toate acestea, în ceea ce privește pachetele unitare destinate altor produse din tutun decât țigărele a căror suprafață, cea mai vizibilă, depășește 75 cm², avertismentele menționate la alineatul (2) acoperă o întindere de cel puțin 22,5 cm² pe fiecare suprafață. Această întindere este de 24 cm² pentru statele membre cu două limbi oficiale și de 26,25 cm² pentru statele membre cu trei limbi oficiale.

(6) Textele de avertisment și indicațiile privind conținutul prevăzute de prezentul articol sunt:

(a) imprimate cu caractere groase Helvetica negre pe fond alb. Pentru a ține cont de cerințele lingvistice, statele membre au dreptul să aleagă mărimea fonturilor utilizate, cu condiția ca mărimea fonturilor specificată în legislația proprie să fie suficientă pentru a ocupa proporția cea mai mare posibilă din suprafața rezervată textului cerut;

(b) imprimate cu litere mici, cu excepția primei litere a mesajului și acolo unde regulile gramaticale impun acest lucru;

(c) centrate pe întinderea de suprafață pe care trebuie imprimat textul, paralel cu marginea superioară a pachetului;

(d) pentru alte produse decât cele menționate la alineatul (4), înconjurate de un chenar negru, cu o grosime minimă de 3 mm. și maximă de 4 mm. și care nu interferează în nici un fel cu textul de avertisment sau cu informațiile furnizate;

(e) imprimate în limba sau limbile oficiale ale statelor membre în care este comercializat produsul.

(7) Se interzice imprimarea textelor prevăzute în prezentul articol pe timbrele fiscale de pe pachetele unitare. Ele se imprimă astfel încât să nu poată fi detașate, șterse și în nici un fel ascunse, acoperite sau întrerupte de alte indicații sau imagini sau de deschiderea pachetului. În ceea ce privește alte produse din tutun decât țigărele, textele pot să fie aplicate cu autocolante, cu condiția ca acestea să fie nedetașabile.

(8) Statele membre pot să prevadă ca avertismentele menționate la alineatele (2) și (4) să fie însoțite, în afara casetei prevăzute pentru avertisment, de o mențiune privind autoritatea care a emis avertismentele.

(9) Pentru a asigura identificarea și urmărirea produselor, produsul din tutun este marcat, sub orice formă potrivită, prin indicarea numărului lotului sau a echivalentului său pe pachetul unitar, care să asigure posibilitatea identificării locului și datei fabricației.

Măsurile tehnice pentru aplicarea acestei dispoziții se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 alineatul (2).

Articolul 6

Alte informații despre produs

(1) Statele membre impun fabricanților și importatorilor produselor din tutun să le prezinte o listă cu toate ingredientele, precum și cantitățile în care sunt folosite în fabricarea respectivei produse din tutun, pe marcă și tip.

Această listă este însoțită de o declarație care cuprinde motivele pentru care aceste ingrediente au fost incluse în respectivele produse din tutun. Aceasta indică funcția și categoria lor. Lista este completată și cu datele toxicologice de care fabricantul sau importatorul dispune pentru aceste ingrediente, atunci când sunt sau nu aprinse, după caz, raportându-se în principal la efectele lor asupra sănătății și ținând cont, între altele, de orice efecte de dependență. Lista este întocmită în ordinea descrescătoare a greutății fiecărui ingredient inclus în produs.

Informațiile prevăzute la primul paragraf sunt furnizate anual și pentru prima dată până la 31 decembrie 2002.

(2) Statele membre asigură difuzarea, prin toate mijloacele adecvate, a informațiilor furnizate în conformitate cu dispozițiile prezentului articol în vederea informării consumatorilor. Totuși, trebuie să se țină în mod corespunzător seama de protecția oricărei informații privind o formulă de produs specifică, care constituie secret comercial.

(3) Statele membre veghează ca lista de ingrediente pentru fiecare produs, indicând conținutul de gudron, nicotină și monoxid de carbon, să fie făcută publică.

(4) Statele membre comunică anual toate datele și informațiile prezentate, în temeiul prezentului articol, Comisiei, care ține cont de acestea la întocmirea raportului menționat la articolul 11.

Articolul 7

Descrierea produsului

Cu începere de la 30 septembrie 2003 și fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (1), este interzis să se utilizeze pe ambalajul produselor din tutun texte, denumiri, mărci și semne figurative sau alte însemne care sugerează că un produs din tutun este mai puțin dăunător decât altele.

Articolul 8

Tutunul pentru uz oral

Statele membre interzic introducerea pe piață a tutunului pentru uz oral, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 151 din Actul de aderare a Austriei, a Finlandei și a Suediei.

Articolul 9

Măsuri de adaptare

Comisia adaptează la progresul științific și tehnic, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 alineatul (2), următoarele:

- metodele de măsurare prevăzute la articolul 4, precum și definițiile corespunzătoare;
- avertismentele privind sănătatea care trebuie să figureze pe pachetele unitare ale produselor din tutun, prevăzute în anexa I, și frecvența alternării avvertismentelor privind sănătatea;
- marcajul având ca scop identificarea și urmărirea produselor din tutun.

Articolul 10

Procedura de reglementare

- Comisia este asistată de un comitet.
- Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, luând în considerare dispozițiile articolului 8 din aceasta.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este fixată la trei luni.

- Comitetul adoptă propriul regulament de procedură.

Articolul 11

Raportul

La 31 decembrie 2004, apoi la fiecare doi ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social un raport privind aplicarea prezentei directive.

În vederea elaborării raportului menționat la primul paragraf, Comisia este asistată de experți științifici și tehnici pentru a putea dispune de toate informațiile necesare.

La prezentarea primului raport, Comisia indică, în special, elementele care trebuie să fie revăzute sau dezvoltate ținând cont de evoluția cunoștințelor științifice și tehnice, inclusiv dezvoltarea reglementărilor și normelor recunoscute la nivel internațional privind produsele, acordând o atenție specială:

- reducerii ulterioare a conținutului maxim prevăzut la articolul 3 alineatul (1);
- legăturilor eventuale între aceste componente;
- îmbunătățirilor aduse avertismentelor privind sănătatea, în ceea ce privește mărimea, poziționarea și formularea lor;
- noilor informații științifice și tehnice privind etichetarea și imprimarea pe pachetele de țigare a fotografiilor sau a altor imagini arătând și explicând consecințele fumatului asupra sănătății;
- metodelor care permit o evaluare și o reglementare mai realistă a toxicității și nocivității;
- evaluării efectelor de dependență a acelor ingrediente pe care le pot avea acestea;
- evaluării produselor din tutun având eventual capacitatea de a li se reduce nocivitatea;
- elaborării unor metode de testare standardizată care să permită măsurarea, în fumul de țigară, a altor compuși decât gudronul, nicotina și monoxidul de carbon;
- datelor toxicologice care trebuie să fie solicitate fabricanților asupra ingredientelor și modul în care acestea trebuie testate, pentru ca autoritățile însărcinate cu sănătatea publică să poată evalua utilizarea lor;
- elaborării unor standarde privind alte produse din tutun decât țigarele, mai ales tutunul de rulat.

Raportul examinează totodată legăturile între cerințele în materie de etichetare prevăzute la articolul 5 și comportamentul consumatorilor. Raportul respectiv va fi însoțit de toate propunerile de modificare a prezentei directive pe care Comisia le consideră necesare, în vederea adaptării la evoluțiile intervenite în domeniul produselor din tutun, în măsura necesară pentru stabilirea și funcționarea pieței interne și ținând cont de orice element nou intervenit pe baza constatărilor științifice și a evoluțiilor în ceea ce privește standardele aprobate pe plan internațional pentru produsele din tutun.

Articolul 12

Lista comună a ingredientelor

În cadrul primului raport menționat la articolul 11, cel târziu la 31 decembrie 2004, și pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, Comisia este invitată să prezinte, pe baza informațiilor prevăzute la articolul 6, o propunere de listă comună de ingrediente autorizate pentru produsele din tutun, ținând cont, între altele, de pericolul de a crea dependență.

Articolul 13

Importul, vânzarea și consumul produselor din tutun

(1) Statele membre nu pot, din considerente care țin de limitarea conținutului maxim admis de gudron, nicotină și monoxid de carbon, de avertismentele privind sănătatea și de alte indicații sau cerințe prevăzute în prezenta directivă, să interzică sau să restrângă importul, vânzarea sau consumul produselor din tutun care sunt conforme cu prezenta directivă, cu excepția măsurilor care se iau în scopul verificării elementelor furnizate în temeiul articolului 4.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a menține sau adopta, în conformitate cu tratatul, norme mai stricte privind fabricarea, importul, vânzarea și consumul produselor din tutun pe care le consideră necesare pentru a asigura protecția sănătății publice, în măsura în care aceste norme nu aduc atingere normelor prevăzute de prezenta directivă.

(3) În special, până la elaborarea listei comune de ingrediente prevăzute la articolul 12, statele membre pot să prevadă interzicerea utilizării ingredientelor care au ca efect creșterea proprietăților produselor din tutun de a crea dependență.

Articolul 14

Punerea în aplicare

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 15, statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele

administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 30 septembrie 2002. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Produsele care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentei directive pot fi comercializate încă un an după data prevăzută la alineatul (1).

(3) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (2), produsele, altele decât țigarele, care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentei directive pot fi comercializate timp de încă doi ani după data prevăzută la alineatul (1).

(4) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 15

Abrogări

Directivele 89/622/CEE și 90/239/CEE se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește datele limită de transpunere și de aplicare a directivelor enumerate în anexa II.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 16

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 17

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 5 iunie 2001.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

L. ENGQVIST

ANEXA I

Lista avertismentelor suplimentare privind sănătatea

[menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (b)]

1. Fumatul scurtează viața.
 2. Fumatul blochează circulația sângelui în artere, provoacă infarct miocardic și accident vascular cerebral.
 3. Fumatul provoacă cancer pulmonar, care este letal.
 4. Fumatul în timpul sarcinii dăunează sănătății copilului.
 5. Protejați copiii: nu-i faceți să respire fumul dumneavoastră!
 6. Medicul sau farmacistul vă pot ajuta să vă lăsați de fumat.
 7. Fumatul dă dependență, nu începeți să fumați!
 8. Oprirea fumatului scade riscul de îmbolnăviri cardiace sau pulmonare fatale.
 9. Fumatul poate provoca o moarte lentă și dureroasă.
 10. Lăsați-vă ajutat pentru a vă lăsa de fumat: (număr de telefon/adresă poștală/adresă Internet/consultați-vă medicul/farmacistul).
 11. Fumatul încetinește circulația sângelui și provoacă impotență.
 12. Fumatul provoacă îmbătrânirea pielii.
 13. Fumatul poate dăuna calității spermei și reduce fertilitatea.
 14. Fumul conține benzen, nitrozamine, formaldehidă și cianură de hidrogen.
-

ANEXA II

Termene limită pentru transpunerea și aplicarea directivelor abrogate

(menționate la articolul 15)

Directiva	Termene limită de transpunere	Termene limită de aplicare
89/622/CEE (JO L 359, 8.12.1989, p. 1)	1 iulie 1990	31 decembrie 1991 31 decembrie 1992 31 decembrie 1993
90/239/CEE (JO L 137, 30.5.1990, p. 36)	18 noiembrie 1991	31 decembrie 1992 ⁽¹⁾ 31 decembrie 1997 ⁽¹⁾ 31 decembrie 1992 ⁽²⁾ 31 decembrie 1998 ⁽²⁾ 31 decembrie 2000 ⁽²⁾ 31 decembrie 2006 ⁽²⁾
92/41/CEE (JO L 158, 11.6.1992, p. 30)	1 iulie 1992	1 iulie 1992 1 ianuarie 1994 31 decembrie 1994

⁽¹⁾ Pentru toate statele membre, cu excepția Greciei.⁽²⁾ Derogare aplicată numai Greciei.

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta directivă	Directiva 89/622/CEE astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/41/CEE	Directiva 90/239/CEE
Articolul 1	Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 2 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 2 alineatul (4)	
Articolul 2 alineatul (5)		
Articolul 3 alineatul (1)		Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (3)		Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 3 alineatul (1)	Articolele 3 și 4
Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 3 alineatul (2)	
Articolul 4 alineatele (2) - (5)		
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (3)	
Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 4 alineatul (1)	
Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf litera (a)	Anexa I	
Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf litera (b)	Articolul 4 alineatul (2a) litera (a)	
Articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf		
Articolul 5 alineatul (4)		
Articolul 5 alineatul (5) primul paragraf	Articolul 4 alineatul (4)	
Articolul 5 alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 4 alineatul (4)	
Articolul 5 alineatul (6)		
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 4 alineatul (5)	
Articolul 5 alineatul (8)		
Articolul 5 alineatul (9)		
Articolul 6		
Articolul 7		
Articolul 8	Articolul 8 litera (a)	
Articolul 9		
Articolul 10		
Articolul 11		
Articolul 12		
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 15		
Articolul 16		
Articolul 17	Articolul 10	Articolul 9
Anexa I	Anexa I	
Anexa II		
Anexa III		